

Bhartrihari

Satikam singar stakam

नटीक शृंगार शतकम्

Sanskrit

Paper - printed

N.A. (very old)

31 Folio (Folio No. 1-3 missing)

9.6" x 4.5"

Incomplete

एतास्वरुण्याकदाक्षैः कस्यमनःविवशंस्वाधीनंनकुर्वेति सर्वस्य कुर्वेत्येव कथंभूताः स्खलंतिशब्दाय
 भोजानिवलयानिमेखलाश्चततउत्थितंझंकारः झृणलकारः तेन सह एतादृशानि नूपुराणितेषां रवात् शब्दा
 त् हताजितारा तहंसांनास्त्रियः याभिस्ताः कथंभूतैः कदाक्षैः विभ्रस्ताभयभीतामुग्धां हरिणास्तासां यथा

एतास्खलदलयसंहतिमेखलोस्य झंकारनूपुररवाहतराजहंसाः कुर्वेति कस्यनम
 नोविवशंतरुणयोविभ्रस्तमुग्धहरिणीसदृशैः कदाक्षैः ८ कुंकुमपंककलंकितदेहा
 गौरपयोधरकंपितहारा नूपुरहंसरणतदपद्माकंनवशीकुरुतेभुविरामा ९ मेक्षणाभि

तत्सदृशैः ८ कुंकुमस्यपंकः कर्दमः तेन कलंकितो देहोयस्याः सागौरोपयोधरौस्तनौताभ्यांकंपितः हारीय
 स्याः सांनूपुराण्येव हंसास्त्रैरणतिशब्दायमानानिपदात्येव पर्यायानि यस्याः साएवभूतारामास्त्रीभुविकंपुरुष
 वशीनकुरुते करोत्येव ०

मंशुः
४

तेत्वविचारश्रेष्ठाः नूनं निश्चयेन विपरीतबोधाः विपरीतज्ञातारः येषां मिनीनामबला इति नित्यमाहुः
वदंतियाभिः कामिनीभिः अतिशयेन विलोलतरास्तारका एषां एवं धूर्तैः दृष्टिपातैः प्रेक्षणैः शक्रा

शः
२

नूनं हितेकविवराविपरीतबोधाय नित्यमाहुरबला इति कामिनी
नाम् याभिर्विलोलतरतारकदृष्टिपातैः शक्रादयोपिविजिता
स्त्वबलाः कथं ताः १० नूनमाज्ञाकरस्तस्याः सः श्रुवामकरध्वजः
यतस्तन्नेत्रसंचारः सूचितेषु प्रवर्तते ११

दयोपिविजिताः तु इति निश्चयेन कथं ता अबलाः प्रोक्ताः १० ११ श्रीसीतारामचंद्राभ्यां नमः

४

केशाः संयमिनः आवृत्तावृद्धाः लोचनेश्रुतेः कर्णस्यापि परंपारं प्रातंगते स्वभावेनैव शक्रचिभिः शक्रद्वैः द्वि
जानां दंतानां गणैः अंतर्वक्त्रं कीर्णं व्यासं मुक्ताफलानां सततमधिवासः वसतिस्तथा रुचिरं शोभायमा

केशाः संयमिनः श्रुतेरपि परंपारंगते लोचने अंतर्वक्त्रं मपि स्वभावशक्रचिभिः की
र्णं द्विजानां गणैः मुक्तानां सतताधिवास रुचिरं वक्षोजकुंभद्वयमित्थं तन्निवपुः
प्रशांतमपि ते शोभं करोत्येव नः १२ सुगंधधानुष्कृता केयमपूर्वात्त्वयिदृश्यते य
थाह रिषिचेतासिगुणैरेव न सायकैः १३ सति प्रदीपे सत्यग्नौ सत्कृतारारवींदुषु
विना मे मृगशावाख्यातमो भूतमिदं जगत् १४ न वक्षोजौस्तनीतावेव कुंभौ तयोर्द्वयं

हेतुनि इत्थं मुक्तप्रकारं ते तव वपुः प्रशांतमपि नोत्साकं शोभं करोत्येव १२ १३ १४

हेकामिनि यद्यस्मात्कारणात् तव एषवर्तुलः स्तनभारः तरलेचंचलेनेत्रेचलेचंचले शोभेभ्रूलते इ
दमोष्ठपल्लवं एतानितव अस्माकनाम इति निश्चयेन रागोदच्छातया अंधेषु व्यथां कुर्वन्ति तत् कुर्व

यहत्ते स्तनभार एष तरलेनेत्रेचलेभ्रूलते रागांधेषु तदोष्ठपल्लवमिदं कुर्वन्तु नाम
अथाम् सौभाग्याक्षरपंक्तिरेवालिखिता पुष्पायुधेन स्वयं मध्यस्था पिकरातिता
पमधिकं रोमावलीकेन सा १५ गुरुणा स्तनभारेण मुरवचंद्रेण भास्वता शनैश्च
राभ्यां पादाभ्यां रेजे ग्रहमयी वसा १६ तु कुतः पुष्पायुधेन मदनेन स्वयंतव भालेषाभो

ग्याक्षरपंक्तिरेवालिखिता वर्तते अतोस्माकं किमपि न चलति परंतु इयंतवोदरे रोमावली मध्यस्था
पितापं करोति तत्केन कारणेन तन्न ज्ञायते १५ १६ १७ १८ १९

केचित्तस्याः स्तनौ धनौ कदिनौ तथाच जघनं विहारिक्रीडायोग्यं तथाच वक्त्रं चारुसंदरं यदि तर्हि
तव व्याकुलत्वं किमर्थं यदि तव वांछास्ति तर्हि पुण्यं कुरुष्व समीहितार्था अभीक्षितार्थाः पुण्यैर्विनान

तस्यास्तनौ यदि धनौ जघनं विहारिवक्त्रं चारुतवाचित्तकिमाकुलत्वम् पु
ण्यं कुरुष्व यदि तेषु तवास्ति वांछा पुण्यैर्विनान हि भवंति समीहितार्थाः १७
मात्सर्यमुत्सार्य विचार्य कार्यमार्थाः समर्थादमिदं वदंतु सेव्या नितंबाः किमु भू
धराणां मुतस्मरस्मेरविलासिनीनाम् १८ भवंति १७ भो आर्याः मात्सर्यमुत्सार्यत्य-

क्ता विचार्य च इदं समर्थादं कार्यं वदंतु तत्किं यदि परमार्थं चेत् तर्हि भूधराणां नितंबाः सेव्याः नो
चेत्स्मरस्य मदनस्य स्मेरः भरः तेन विलासिनीनां नितंबाः सेव्या इति १८ छ छ

आस्मिन् संसारे पंडितानां द्वे अस्थिरे अतस्तत्त्वज्ञाने नेवा मृतोदकेन पुताती क्षणाधीर्येषां एवं मृतः
कालः कदाचित् यातु गच्छतु एका गतिः नो चेत्तर्हि स्तनजघनयोर्भरस्तास्मिन् भोगसंयोगो यासां

संसारे स्मिन्सारे परिणतितरले द्वे गती पंडितानां तत्त्वज्ञाना मृतां भः पूतललित
धियां यातु कालः कदाचित् नो चेत्सुग्धांगनानां स्तनजघनभरा भोगसंभोगिनी
नां स्थूलोपस्थस्थलीषु स्थगित करतलस्पर्शी लोद्यतानाम् १९ मुरवेन चंद्र
कांतेन महानीलैः शिरोरुहैः पाणिभ्यां पद्मरागाभ्यां रेजे रत्नमयी वसा २०

सुग्धांगनानां स्थूलोपस्थस्थलीषु भूमिषु स्थगितः करतलस्पर्शस्तास्मिन् लीलासदृशानाम्
यतानां तासां संगेन कालो यातु इयं गतिर्द्वितीया १९ २० ७ ७

२१ इति स्त्रीप्रशंसा अथ भोगादिलक्षणम् काचित् स्त्री विरहिणी न वदुमाणां छायास्तु विश्वस्य
 विश्वस्य विचचार स्तनोत्तरीयेण स्तनोपरि च स्तनेण करोद्धृतेन शशिनः चंद्रस्य मयूरवान् किरणान् नि
 संमोहयंति मदयंति विडम्बयंति निर्भर्त्सयंति रमयंति विषादयंति एताः प्रविश्य
 सदयं हृदयं नराणां किं नाम चामनयनान समाचरन्ति २१ विश्वस्य विश्वस्य वनद्रुमा
 णां छायास्तु स्तनोत्तरीयेण करोद्धृतेन निवारयंती शशिनो
 मयूरवान् २२ अदर्शने दर्शनं मात्रं कामादृष्ट्वा परिष्वंगरसैकलोला आलिंगिता
 यां पुनरायतास्या माशास्महविग्रहयोरभेदम् २३ वारयंतीव २२ अदर्शने सति दर्शनमा
 त्रमेव कामोयस्याः सापश्चात् दृष्टान्तेत् परिष्वंगस्य आलिंगनस्य रसैकलोला सत्पुण्या पुनः आलिंगिताया
 यायतास्यां सत्यां परस्परं विग्रहयोः कलहयोरभेदमाशास्महे २३

यस्य मालती पुष्पमाला शिरसि जृम्भणोन्मुखी विकसन्मुखी विकसिता यथा च वपुषि चंदनं कुंकु
मेन युक्तं यथा च वक्षसि हृदये प्रियतमामनोहरा वर्तते तस्य स्वर्गे भोग उक्तः अवशिष्टः उर्वरितः
एषोऽत्र आगतः अत्रापि स्वर्गभोगो भवति २४ कुलस्त्री रतं रम्यं कथं प्राक् पूर्वमां प्रति एति मनागे कंचा

मालती शिरसि जृम्भणोन्मुखी चंदनं वपुषि कुंकुमान्वितम् वक्षसि प्रियतमामनो
हरा स्वर्ग एष परिशिष्ट आगतः २४ प्राङ्नामो विमनागमानित गुणं जाता भिला
षंततः सघीडंतदनुश्लथोद्यतमनुप्रत्यस्तर्धैर्यै पुनः

रम् अमानित गुणं स्वयमेव आग
मिष्यति इति कारणात् आदरेणैव कृतः ततः जाता भिलाषं इच्छा जाता ततः सघीडं लज्जया सह
आगता तदनुश्लथोद्यतं शिथिलतया उद्यताश्च बहताः अनुपश्चात्प्रत्यस्तर्धैर्यै त्यक्तर्धैर्यै पुनः प्रे

पणा आर्द्रः स्पृहणीयः निर्भर आदरः तेन रहः एकांत क्रीडायां प्रगल्भात्यक्तलज्जाततः निःशंक
मंगाविकर्षणेन अधिकं स्वरं एवं शनैः शनैः त्यक्तलज्जमिति कारणात् रम्यम् २५ २६ आर्द्रवत्मी

प्रेमाद्रिस्पृहणीयनिर्भररहः क्रीडाप्रगल्भाततो निःशंकांगविकर्षणाधिकस्वरं
रम्यं कुलस्त्रीरतम् २५ उरसि निपतितानां स्त्रस्तधमिल्लकानां मुकुलितनयनानां
किंचिदुन्मीलितानाम् स्वरतजनितरवेदस्वाद्गण्डस्थलीनामधरमधुवधूनां
भाग्यवतः पिबन्ति २६ आमीलितनयनानां यः स्वरतरसोऽनुसंविदं कुरुते मि-
थुनैर्मिथो वधारितमवितथमिदमेव कामनिबर्हम् २७

लितनयनानां स्त्रीणां यः स्वर
तरसः अनुसंविदं स्वरं कुरुते इदमेव कामस्य निबर्हणं कर्तव्यं मिथुनैर्द्वैर्द्वैर्मिथः परस्परमवधारितं ता-
तमन्योन्यतं जानाति २७

पुंसां यत्तु यस्मात् जरास्वपिमान्मथाः मदनस्य विकाराः कृताः इदमनुचितं कृतमक्रमश्च कंमोपि
नैव तदपि तथाच नितं विनीनां स्त्रीणां स्वनपतनमेव अवधिजीवितं रतं वा न कृतं इदमपि अनुचि

इदमनुचितमक्रमश्च पुंसां यदिह जरास्वपिमान्मथाविकाराः तदपि च न कृतं
नितं विनीनां स्वनपतनाद्यधिजीवितं रतं वा २८ एतत्कामफलं लोके यद्द्वयोरैक
चित्तता अन्यच्चित्तकृते कामेशवयोरिव संगमः २९ प्रणयमधुराः प्रेमाद्वादास्सा
दलसास्तथा भणिति मधुरामुग्धप्रायाः प्रकाशितसंमदाः तं कृतम् २८ २९

मृगीदृशां रहसि स्वरं यथेष्टमालापवचनानि किमपि अनिर्वचनीयं संसंकुर्वेति कथं भूताः आ
लापाः प्रणयेन प्रीत्या मधुराः प्रेम्णा उदादाः अविशय रसादलसाः तथा भणितिरति कूजितेय

धुराः मुग्धमायाः अस्फुटाः प्रकाशितः प्रकर्षेणमदोयेस्ते प्रकाशितसंमदाः प्रकृत्या स्वभावे
न सुभगाः सन्दराः विश्वभार्हा विश्वासयोग्याः स्मरस्य उदयदंतीति ते स्मरोदयदायिनः १०

प्रकृतिसुभगा विश्वभार्हाः स्मरोदयदायिनो रहसि किमपि स्वैराला
पाहरन्ति मृगीदृशाम् १० आवासः क्रियते गांगोपापहारिणि वारिणि
तनुमध्ये तरुण्यावामेनोहारिणि हारिणि ११ प्रियपुरतो युवतीनां ताव
त्पदमातनोतु हृदि मानः भवति यावच्चंदनतरुस्तरभिर्मधुभिर्मलया
निलः पवनः १२

११ युवतीनां मानः अहंकारः तावत्पदमातनोतु विस्तार

यतु यावत् मलयानिलो न भवति इति भोगादिलक्षणम् १२

६१

६२

परिमलभृतः परिमलयुक्ताः वातावायवः प्रकटिताः दृक्षाणां शाखाः पल्लवाः नवांकुरकोटयः
नवांकुरयुक्ताः अभवन् पिकपक्षिणां प्रियाः मधुरविरतोत्कंठावाचः उच्चैरुत्कंठितमधुर

अथ ऋतुवर्णनम् तन्नादौ वसंतः परिमलभृतो वाताः शाखानवांकु
रकोटयो मधुरविरतोत्कंठावाचः प्रियाः पिकः पक्षिणाम् विरलसरत्न
स्वेदोद्गमा वधूवदनेंदवः प्रसरति मधौराज्यां जातो न कस्य गुणोदयः ११

वाचः अभवन् विरलाः स्वल्पाः सुरते संभोगे स्वेदस्तस्मादुद्गमाः उद्गमस्वेदाः वधूवदनेंदवः अभवन् ए
वं मधौ वसंते प्रसरति प्रकटिते सति अभवन् तस्य मधौराज्यां कस्य गुणोदयः मदनाविर्भावो न जानः भव
त्येव १३

अयं मधुर्वसंतः शरीरिणोपिविहारिणः मधुरैरपिको किलाकलकलैः तथा मलयस्य वायुभिः
प्राणिहंति मारयन्ति ननु को किलाकलकलामधुराः तथा वायुरपि प्रियकरः एभिर्मरणेन धत्ते तान् हि

मधुरयं मधुरैरपिको किलाकलकलैर्मलयस्य च वायुभिः विहारिणः प्राणिहंति
शरीरिणो विषदिहंतस्तथापि विषायते ३४ आवासः किल किं चिदेव दधि तापा
र्ध्वं विलासालसः कर्णे को किल काकली कलरवः स्मेरोलता मंडपः

घटत्येव कथं विषदि विपत्काले सुधा अमृतमपि किं विषायते विषं भवति ३४ आवासः वसतिः
किल इति श्रूयते विलासेन अलसः दधि तापार्ध्वं किं चिदेव स्मेरप्रियो भवति कर्णे को किलानां काकली
सूक्ष्मध्वनिः तथा कलरवः गंभीरोरवः शब्दः प्रियो भवति लता मंडपः प्रियो भवति कतिपयैः

सत्कविभिः समंगोष्ठी प्रिया भवति सितांशोः कराः किरणाः सेव्याः भवन्ति एते पदार्थाः केषां
चिन्नेत्रहृदये स्फुरयन्ति अप्रवासिनस्तेषां ये प्रवासिनस्तेषां दुःस्वरूपा भवन्ति एवं चैत्रप्रासा

गोष्ठिः सत्कविभिः समंकतिपर्यैः सेव्याः सितांशोः कराः केषां चित्स्फुरयं
ति नेत्रहृदये चैत्रे विचित्राः क्षपाः १५ पांथस्त्री विरहानलाहुति कलामा
तन्वती मंजरी माकदेषु पिकांगनाभिरधुना सोत्कंठमालोक्यते

दिक्षपानिशा विचित्रा भवन्ति १५. अन्यत् किं वसन्ते भवन्ति कांचनवृक्षस्य मंजरी पांथस्य
स्त्री तस्या विरह एव अनलः आग्निरस्मिन्नाहुति कलामातन्वती विस्तारयन्ती एवं भूता मंज
री पिकांगनाभिः सोत्कंठमालोक्यते अथ च श्रीखंडशैलानिलामलयमारुतः प्राग्भारपाद

चरावांति कथंभूताः नवान्वासौपाटलाचतस्याःपरिमलायेषुनः क्लान्तिकुमानांमधौवसंते
कस्यउत्कंठानभवेत् ३६ कथंभूतेमधौसहकारस्यकुसुमानांकेसराणितेषांभरःसमुदा

अप्येतेनवपाटलापरिमलाःप्राग्भारपाटचरावांतिक्लान्तिवितानतान
वक्षताःश्रीखंडशैलानिलाः ३६ सहकारकुसुमकेसरनिकरभराभोद
मूर्च्छितदिगंते मधुरमधुविधुरेमधुपेमधौभवेदुत्कंठा ३७ ६

यः नस्यआभोदःगंधस्तेनमूर्च्छितादिगंतायस्मिन्पुनःकथंभूतःमधुरमधुरपुष्परसःन
स्मिन्विधुराभासक्ताःमधुपात्रपरायास्मिन् ३७ ६ ६ ६

॥ श्रीमत्पराधाकृष्णोविजयते

श्रीजानकीवल्लभायनमः

श्रीगोपालजी

अच्छाच्छः शङ्खाशङ्खः चंदनरस्तेन आर्द्राः करायासांतामृगाक्ष्यः तथाच धारागृहाणिकुसु-
मानि च कौमुदी चंद्रकला मंदो मरुद्वायुः स्फुमनसः लताः हर्म्यपृष्ठः शुचि एते पदार्थाः ग्रीष्मे मदनं च
मदनं च वर्द्धयंति १८ अजः हृद्यः आमोदः परिमलोयासांताः व्यजनस्य पवनचंद्रकिरणाः परा-

अथ ग्रीष्मः अच्छाच्छ चंदनरसाद्र्द्रकरामृगाक्ष्यो धारागृहाणिकुसुमानि च
कौमुदी च मंदो मरुत्स्फुमनसः शुचि हर्म्यपृष्ठो ग्रीष्मे मदनं च मदनं च विपर्वयंति
१८ अजो हृद्यो आमोदा व्यजनपवनश्चंद्रकिरणाः परागः कासारो मलयजरजः
सीधु विशदम्

गः पुष्परजः कासारः सरोवरं मलयजं चंदनं तस्य रजः सीधु मद्यं विशदं
शुचिः सौधो राजसदनं तस्य उत्संगः उपरिभागः प्रतनुकोमलं सूक्ष्मवसनं पंकजहृत्कमलनयनाः

स्त्रियः एतेषां पदार्थानां ग्रीष्मे सुखं तूर्णं शीघ्रं संकृतिनो लभन्ते ३९ सध्याशक्तभ्रं धामगृ
हं स्फुरन्तः अमलारश्मयः किरणाय स्यात्सौशधरश्चन्द्रः प्रियाया वक्त्रां भोजं अतिस्फुरन्ति स

शुचिः सौधोत्संगः प्रतनुवसनं पंकजदृशो निदाघस्तूर्णं तत्स्फुरन्मुपलभन्ते स्फ
कृतिनः ३९ सध्याशक्तभ्रं धामस्फुरन्मलरश्मिः शशधरः प्रियावक्त्रां भोजं मल
यजरजश्चातिस्फुरन्तिः स्वजो हृद्यामोदास्तदिदमखिलं रागिणिजने करोत्यन्तः
क्षोभं न तु विषयसंसर्गविमुखे ४०

गन्धं मलयजं रजः स्त्रजो माल्यानि हृद्यः आमो
दो गन्धो यासां तास्तदिदमखिलं सर्वं रागिणिजने एतेषु पदार्थेषु विषयेषु यस्य यस्मिन् जने
अन्तः क्षोभं करोति न तु विषयसंसर्गविमुखे जने क्षोभं करोति ४०

४१ वियद्गनमुपचितामेघायस्मिन्तत्तुपचितमेघंकंदलाजाताः यास्रताः कंदलिन्योभू-
मयः नवाः कुटजाः कदंबाश्चतेषामामोदोगंधोयेषुएवंतुतेगंधवाहाः वायवः शिशिकुल

अथवर्षासमयः तरुणीचैषादीपितकामाविकसितजातिः पुण्यसुगंधिः उन्म-
त्तपीनपयोधरभाराप्रावृट्कुरुतेकस्यनहर्षम् ४१ वियद्गनमुपचितमेघंभूमयः
कंदलिन्योनवकुटजकदंबोमोदिनोगंधवाहाः शिशिकुलकल्लकेकारावर-
म्याचनाताः स्फुरिन्मस्ररिन्वासर्वमुत्कंठयन्ति ४२

वाः वाणीशब्दास्तैरम्याचनाताः वनप्रदेशाः एतेप्रावृट्कालेस्फुरिन्मस्ररिन्वासर्वमुत्कंठ-
यन्तिमदनाविर्भावेनउत्कंठितंकुर्वन्ति ४२

कञ्चनपथिकः मार्गगच्छतियस्य उपरिघनं निविडं धनानां पटलं तिर्यगा मनप्रदेशो नार्त्तिता
मयूरायेषु ते गिरयः वसुधा कंदलैः धवला एवं सति पथिकः विरहेण कृतुष्टिं संतोषं यात य तु मा
प्रोतु ४३ इतः विद्युदल्ली विद्युलता इतः केतकितरोः स्फुरदतीव गंधः इतः प्रकृषेण उद्यत् जल

उपरिघनं धनपटलं तिर्यगिरयोऽपि नार्त्तितमयूराः वसुधा कंदलधवला तुष्टिं
पथिकः काथयात य तु ४३ इतो विद्युदल्ली विलसितमितः केतकितरोः स्फुरदं
धः प्रोद्यज्जलदनिनदस्फूर्जितमितः इतः केकी क्रीडा कलकलरवः पक्ष्मलदृशां
कथं यास्यंते ते विरहदिवसाः संभूतरसाः ४४

दनिनदस्य मेघशब्दस्य स्फूर्जितं इवः के
किनां मयूराणां क्रीडा सुकलकलरवः गंभीरशब्दः एवं सति पक्ष्मलदृशां स्त्रीणां संभूतरसाः रसवंतः
विरहदिवसा एते कथं यास्यंति गमिष्यंति ४४

असूचीसंसारेन सूच्यते संसारो यास्मिन् तमसि अंधकारे एवं भूतेन भसिश्चावणामासे कथं
भूते प्रौढाश्च ते जलदाश्च तेषां ध्वनिप्राप्ते दृषदः पाषाणा उपरि नीरनिचये पतति एव मिदं सौदामि

असूचीसंसारे तमसि न भसि प्रौढजलद्वनिप्राप्ते तस्मिन् पतति दृषदो नीर
निचये इदं सौदामिन्याः कनक कमनीयं विलसितं मुदं च ग्लानिं च प्रथयति
पथिष्वेव सुहृशाम् ४५ आसारेण न हर्म्यतः प्रियतमैर्यातुं यदा शक्यते शी
तोत्कंप निमित्तमायत हृशा गाढं समा लिङ्ग्यते

न्या विद्युतो विलसितं स्फुरणं कनकव
कमनीयं संदरं सुहृशां स्त्रीणां पथिष्वेव मुदं हर्षं च विरहिणां स्लानिं च स्लानतां च प्रथयति प्रकटी
करोति ४५ मेघच्छन्ने दुर्दिने दिनादये जाते पिसति प्रियतमैः पतिभिः निद्वारसेन आसारेण पर्जन्य

धारयायदाबहिर्हर्म्यतः गृहात्पातुं न शक्यते तदाशीतोत्कंपनिमित्तपायतदशाविस्तीर्णनेन
यास्त्रियागादमत्यंतं प्रियं आलिङ्ग्यते अथचमरुतोवायवः शीतलशीकराअंबुकणाजाताःखेद-
च्छिदोवांति एवं धन्यानां प्रिया संगमे दुर्दिनमपि सुदिनतां याति सुकरं भवति ४६ कश्चनपुरुषःका

जाताः शीतलशीकराश्चमरुतोवांत्यंतरखेदाच्छिदो धन्यानां बतदुर्दिनं सुदि-
नतां याति प्रिया संगमं ४६ अथ शरत् अर्द्धनीत्वानिशायाः सरभसं सरतायास
खिन्नस्थान्गः प्रोद्धूता सत्यतृष्णा मधुमदनिरतो हर्म्यपृष्ठे विविक्ते

नीत्वा सरभसं सरते आयासः कष्टः तेनाखिन्नः खेदं प्राप्सः अतएव श्लथान्गः सन् हर्म्यपृष्ठे विविक्ते
एकांते प्रकर्षेण उद्धूता असह्यतृष्णा तया मधुमदनिरतः शारदं सलिलं न पिबति समं दभाग्यः

कथंभूतमधरासंसंभोगकृताकषीभूताकांतातस्याः शिथिलभुजलतातयातर्जितंनिर्षधि
तम् ४७ हेमंतक्रतौ केवित्सुरुषाः दधिचदुग्धंचसर्पिः घृतंचएतानिअशनंयेषांतेमांजिष्ठवा
सः विभ्रतितेकाश्मीरंकुंकुमकेसरंतस्यद्रवः रसः तेनसांद्रंनिबिडंदिग्धमुद्धर्तनमेवंभूतंवपुःये

संभोगकृताकताशिथिलभुजलतातर्जितंकंकरांतोजोत्स्नाभिन्नाधरासंपि
बतिनसलिलंशारदंमंदभाग्यः ४७ हेमंतेदधिदुग्धसर्पिरशनामांजिष्ठवासो-
भूतःकाश्मीरद्रवसांद्रदिग्धचपुषः।खिन्नाविचित्रैरतैः पीनोरस्थलकामिनी
जनकताश्लेषागृहाभ्यंतरंतांबूलीदलपूगपूरितमुरगाधन्यास्करवंशोरते ४८

षांतैर्विचित्रैःरतैःखिन्नाःखेदंघ्रासाःपीनंमांसलमुरस्थलयस्यएवंभूतःकामिनीजनस्नेनकृताःआश्ले
षाआलिंगनानियेषांतांबूली

दलैः पूर्णैः पूरितानि मुखानि येषां ते एवं भूताः धन्याः गृहाभ्यन्तरं गृहमध्ये स्फुरवं शीरते निद्रां कुर्वन्ति
 ४८ शिशिरे कामिनः भोगकाले यथा कुर्वन्ति तथा वायवोपि कुर्वन्ति इति श्लेषः अलकवतिकेशव
 तिमुखे गण्डमिच्छीश्चुतिः प्रबला वायवः मुखे केशान् इतस्ततो नयन्ति ते नैव मिषेणानुबन्ति पुनः कथं सी

अथ शिशिरः चुंचन्तो गण्डमिच्छीरलकवति मुखे सीत्कृतान्यादधाना वक्षःसूक्तं चु
 केषु स्तनभारे पुलकोद्भेदमापादयन्तः ऊरूनां कंपयन्तः पृथुजघनतटात् स्त्रंसयन्तो
 शुकानि व्यक्तं कान्ताजनानां विटपचरितकृतः शैशिरावांतिवाताः ४९ कृतं आदधानाः
 शीतानि शयेन सर्वेपि सीत्कृतानि कुर्वन्ति तान्येव वायुभिः कृतानि उत्कन्तुकेषु वक्षःस्तनभारे पुलकोद्भेद
 मापादयन्तः ऊरूनां कंपयन्तः पृथुजघनतटात् अंशुकानि स्त्रंसयन्तः निष्काशयन्तः एवं कान्ताजनानां विट
 चरितकृतः विटाभांडाः तेषां चरितमिव कुर्वन्ति ते शैशिराः शिशिरे भवावाताः वांतिवहन्ति ४९

अथशैशिरः मरुत्संप्रतिइदानींकांतासुस्त्रीषुकांतायतेकांतइवभवतितत्कथं केशानाकलयन्
 दृशाः दृष्टीः मुकुलयन् आच्छादयन्वासः वस्त्रं बलादाक्षिपन् आतन्वन्मुलकोद्गमं प्रकटय
 ममातन्वन्विस्तारयन्आलिङ्ग्यशर्नैः कंययन् चारंवारमुदाराणि बहूनि सीत्कृतानि कारयति दंतच्छ

केशानाकलयन् दृशो मुकुलयन् वासो बलादाक्षिपन् आतन्वन्मुलकोद्गमं प्रकटय
 न्नालिङ्ग्यकंपंशर्नैः चारंवारमुदारसीत्कृतकृतो दंतच्छदानीं डयन् प्रायः शैशिर ए
 षसंप्रति मरुत्कांतासुकांतायते ५० दान् ओष्ठान् पीडयन् एवं प्रायः कांत एव भवंति कर्तुं

वर्णनं इति कायिनां विषयिणां मनोरथास्तथा इति भावः कथं तेषां कर्तव्यानि सात्वात्यक्तव्यानि च इ
 तिकरणातदुक्तानि अधुना पक्षद्वयनिरूपणम् ५०

यत् यस्मात् कारणात्वा इति विकल्पेन नु इति विनर्के इदं सकल दोषास्य दं इति जुगुप्सा तां भिदां कु-
र्वीता एते विरति विरसाः वैरतये विरसाः एवं भूता विषयाः असाराः भिम्भाराः संतु तथापि तत्वे प्राणिहि

असाराः संत्वे ते विरति विरसायास विषया जुगुप्सा तां यद्वा ननु सकल दोषा
स्य दमिति तथाप्यंतस्तत्वे प्राणिहित धियामप्यतिबलस्तदीयो नारब्धो-
यः स्फुरति हृदये कोपि महिमा

तथियां वशीकृत बुद्धीनामापि तदीयः तस्याः स्थिरः अयंतदीयः कोपि महिमा अतिबलः बलवा-
न् आरब्धेयः वक्तुं न शक्यः एवं भूतः स्फुरति इदमेवाश्चर्यम् ५१ छ छ छ
श्रीराधा कृष्णो विजयते श्रीगोपाल कृष्णाय नमः श्रीसीतारामचंद्रजीय सन्.

भ.श्रं.

१६

भवन्तोयूयंवेदांतेप्रकर्षेणनिहिताबुद्धिर्यैस्तेषामासाश्चगुरवश्चवयंतुविदग्धाः आलापाः शब्दा
येषांतथाभूतानांकवीनामनुचराः सेवकास्तथापिनाहिपरहितात्पुण्यमधिकंएतद्भूमौअस्मिन्सं

श

२

भवन्तोवेदांतप्रणिहितधियामासगुरवोविदग्धालापानांवयमापिकवीनामनु
चराः तथाप्येतद्भूमौनाहिपरहितान्पुण्यमधिकंनचास्मिन्संसारेकुवलय
दृशोरम्यमपरम् ५२ किमिहबहुभिरुक्तैर्युक्तिश्चून्यैः प्रलापैर्द्वयमिह
पुरुषाणांसर्वदासेवनीयम् अभिनवमदलीलालालसंसंदरीणांस्तनभ
रपरिरिवन्तयौवनंवावनंवा ५३

सारेकुवलयदृशः अपरंरम्यंनास्तिइतिजानी-

मः ५२ इहलोकेबहुभिरुक्तैर्वचनैः किंप्रयोजनम् कथंभूतैरुक्तैर्युक्तिश्चून्यैः प्रलापैः अर्थवि

१६

राहितैः तर्हि मयोच्यते तच्छ्रूयतां इह पुरुषाणां पुरुषैर्दयम् सर्वदा सेवनीयं किं अभिनवातूतना अपूर्वा
मदस्य लीला साभिः सुंदरीणां स्तनभरेण परिखिन्नं यौवनं सेवनीयं अथ वा वनं सेवनीयम्
५३ भोजनाः अहं सत्यं वञ्चिनपक्षपातात् सर्वेषु इदमेतत्तथ्यं यथार्थं तत्किं नितं विनी

सत्यं जना वञ्चिनपक्षपातात् लोकेषु सर्वेषु च तथ्यमेतत् नान्यन्मनोहारि नितं
विनीभ्यो दुःस्वैक हेतुर्न च कश्चिदन्यः ५४ अथ दुर्विरक्तप्रशंसा तावदेव कृति
नामपि स्फुरत्येष निर्मलविवेकदीपकः यावदेव न कुरंगच स्फुषां त्याज्यते च
पललोचनांचलैः ५५

भ्यः स्त्रीभ्यः मनोहारि मनः संतुष्टिकरं अन्यद्वितीयं नास्ति वि
षयिणां परमार्थिनां तु स्त्रीभ्यः दुःस्वैक हेतुः दुःस्वकारणमन्यन्नास्ति ५४ ५५ ६

म.श्रु.
१७

श्रुतिमुरवरमुरगानां बहुवचकाणां पंडितानां केवलं संगत्यागमुद्दिश्य वार्ता भवति न तु त्यागं कुर्वं
ति किमिति कुवलयनयनानां कमलनयनानां स्त्रीणां मणीनां ग्रंथिकांची कलापोयास्मिन् न त
जघनं विहातुं सक्तुंकः समर्थः न कोपीत्यर्थः ५६ पंडितो युवतीर्निंदति सः स्वस्यापि परस्यापि प्र

वचसि भवति संगत्यागमुद्दिश्य वार्ता श्रुतिमुरवरमुरगानां केवलं पंडितानाम्
जघनमरुणारत्नग्रंथिकांची कलापं कुवलयनयनानां कोविहातुं समर्थः ५६
स्वपरप्रतारकोसौ निंदतियोलीकं पंडितो युवतीः यस्मात्तपसो विफलं स्वर्ग
स्यापि फलं तथाप्सरसः ५७

तारकः प्रतारणामात्रं अलीकं वृथा करोति किमिति त
स्मात्कारणात्तपसोऽपि फलं स्वर्गः तथा स्वर्गस्यापि फलमप्सरसः ५७

श.
२

१७

५८ नरस्तावत्सन्मार्गे आस्ते इन्द्रियाणां जेता तावत्प्रभवति स यथो भवति तावत् लज्जां विधत्ते वि-
नयमपि तावत्समालंबते यावल्लीलावतीनां एते हृदि बाणाः हृदि न पतन्ति कथं भूताः बाणाः

मत्ते भक्तुं भदलने भुवि संति शूराः केचित्पचंडमृगराजवधोपि दक्षाः किंतु ब्रवी-
मिबलिनां पुरतः प्रसह्य कंदर्पदंर्पदलने विरलामनुष्याः ५८ सन्मार्गे तावदास्ते प्र-
भवति स नरस्तावदेव इन्द्रियाणां लज्जां तावद्विधत्ते विनयमपि समालंबते तावदेव
भूचापाकृष्टमुक्ताः श्रवणपथगतानीलपक्ष्माणा एते यावल्लीलावतीनां न हृदि
धृतिमुषा हृदि बाणाः पतन्ति ५९

भूरेव चापोधनुः तेन आरुषाश्च ते मुक्ताश्चतु पुनः श्रवणप-
थंगताः कर्णपर्यंतंगताः पुनः कथं भूताः नीलपक्ष्माणाः नीलानि नेत्रपक्ष्माणि त एव पुंखाः पक्षाः येषां ते
पुनः कथं भूताः धृतिं धैर्यं मुषंति चोरयंति ते धृतिमुषः ५९

उन्मत्तमविचारितं यत्प्रेम तस्य संरंभादादरात् यत्कार्यमंगना आरंभते तत्र प्रत्यूहं विपरीतं कर्तुं
ब्रह्मापि खलु निश्चयेन कातरः असमर्थः ६० ६१ शास्त्रज्ञः प्रथितविनयश्च बाढमत्यंतमात्मबो

उन्मत्तप्रेमसंरंभादारंभं ते यदंगना तत्र प्रत्यूहमाधातुं ब्रह्मापि खलु कातरः ६० ता
वन्महत्वं पांडित्यं कुलीनत्वं विवेकिता यावज्ज्वलति नागेषु हतः पंचेषु पाचकः ६१ शा
स्त्रज्ञोऽपि प्रथितविनयोऽप्यात्मबोधोऽपि बाढं संसारेऽस्मिन् भवति विरलो भाजनं सद्गती
नाम् येनैतास्मिन्निरयनगरद्वारमुद्घाटयन्ती चामाक्षीणां भवति कुरिलाम्भूलताकुं
चिकैव ६२ धः ज्ञानी सद्गतीनां भाजनं पात्रं एतादृशः पुरुषः अस्मिन् संसारे विरलः कदाचि

त्कचिद्भवति तर्हि सर्वे पितादृशाः कुतो न भवंति तत्र कारणमस्ति येन कारणेन एतास्मिन् संसारे चामा

क्षीणां स्तनयनानां स्त्रीणां कुटिला वक्त्रा भ्रूलता आकुंचिका भवति आकर्षणं भवति कथं भूता भ्रू-
 लतानिरयनगरस्य द्वारमुद्धाटयंती उच्चाटयंती ६२ कृशः काणः एकनेत्ररहितः खंजः एकपादेन ही-
 नः श्रवणरहितः पुच्छविकलः व्रणी सर्वांगे व्रणायस्य पूयेन क्लिन्नः लिप्तः कृमीणां कुलं बाहुल्यं तस्य

कृशः काणः खंजः श्रवणरहितः पुच्छविकलो व्रणी पूयक्लिन्नः कृमिकुलशतैराद्य-
 ततनुः क्षुधाक्षामोजीर्णो मृण्मयकपालार्पितगलः शुनी मन्वेति श्वाहतमपि नि-
 हंत्येव मदनः ६३

शतैः आहततनुः क्षुधया क्षामः कष्टी भूतः जीर्णः दृक्षोपीवरः मृण्म-
 यपात्रस्य कपालः कंठः तेन अर्पितगलः एतादृशः श्वाशुनी मनुष्यत एति अतो मदनः हतं अपि
 च आदौ शरीरावस्थानि मृतप्रायं संहतिमारयति विवेको नास्तीत्यर्थः ६३

राज्ञो मुद्रया सर्वं कार्यं भवति अतो द्रष्टव्यं केन न स्य मदनस्य स्त्री मुद्रा भवति अनया सर्वं भवति अतो मुद्रां विहाय त्यक्तो ये मूढाः कुधियः कुत्सितबुद्धयः यानि मिथ्याफलानि स्वर्गादिकानि अग्रत्यक्ताणि तानि अन्वेषयन्ति ते मूढाः कथं भूतां स्त्री मुद्रां मदनस्य जननी मुत्यादयंतीं सर्वार्थिनां संपादनं करोतीति विद्य

स्त्री मुद्रां द्रष्टव्यं केन न स्य जननीं सर्वार्थं संपत्करीं ये मूढाः प्रविहाय यांति कुधियो मिथ्याफलान्नेषिणः ते ते नैव निहत्य निर्दयतरं नग्नीकृता मुंडिताः केचित्संचशिखीकृताश्च जहिलाः कापालिकाश्चापरे ६४

स्याधीनं मुद्रा तस्य सर्वा संपदो भवन्ति यो मुद्राया उल्लंघनं करोति तस्य राजा दंडं करोति भवति मारयति च अतो मदनेन ते मूढास्ते नैव कर्मणानि हत्य निर्दयतरं यथा स्यात्तथा नग्नीकृता मुंडिताश्च केचित्संचशिखीकृताः केचिज्जहिलाः केचिदपरे कापालिकाः पात्रं करे धृत्वा भिक्षादणंकारिताः राजापि येनानयः कृतः तस्य एवमेव दंडं करोतीत्यर्थः ६४

वातं वायुं च अंबु उदकं च शष्पपर्णानि च अश्रयंति ते वातांबुपर्णाशनाः एवं भूताः विश्वा
 मित्रपराशरप्रभृतयः तेऽपि स्त्रीमुखपंकजं सुललितं हृष्टैव दर्शनमात्रेणैव मोहंगताः प्रा-
 साः किमुत यत् शाल्यन्तं तंडुलोदनं तदपि सधृतं पुनः पर्योदधियुतं ये मानवा भुंजंति तेषां मिन्द्रि-

विश्वा मित्रपराशरप्रभृतयो वातांबुपर्णाशनास्तेऽपि स्त्रीमुखपंकजं
 सुललितं हृष्टैव मोहंगताः शाल्यन्तं धृतं संयुतं दधि पर्योभुंजंति ये
 मानवास्तेषां मिन्द्रियं निग्रहो यदि भवेद्दिध्यस्तरेत् सागरम् ६५

यनिग्रहः च तखेदेन कथं भवेत् अत्र हृष्टांतः यदि विंध्याद्रिः सागरं तरेत् तदा पूर्वोयं मिन्द्रिय
 निग्रहः ६५ इति दुर्विरक्तप्रशंसा समाप्ता

६५

६५

६५

अथस्त्रीणांपरित्यागप्रशंसा प्रकर्षेण उद्यदिंदोर्द्युतीनां तेजसां निचयं समुदायं विभ्रतिताः ग्रैरव-
च्छाद्यमानः कांचीकलापीयांसांताः स्तनानां भारेण विनम्रः मध्यभागोयासांताः एवंभूताः ए-
ताः अंभोजनेभ्यः स्थियः तरुण्यो न स्थः न आसन् तर्हि अमलधियो मानवा अस्मिन् असारं संसा-

संसारे स्मिन् सारे कुनृपतिभवनद्वारसेवावलंबव्यासंगव्यस्तर्धैर्यं कथममलधि-
योमानसं संविदध्युः यद्येताः प्रोद्यदि दुष्कृतिनिचयभृतो न स्युरंभोजनेभ्यः ग्रैरवक्तां
चीकलापाः स्तनभरविनयन् मध्यभागास्त रुणयः ६६ रे कुनृपतयः कुसितानृपतयस्तौ

पांभवनद्वाराणां सेवावलंबने व्यासंगस्तेन व्यस्तर्धैर्यं एवं मानसं मनः कथं विदध्युः कुर्युः एतस्य भा-
वः यदि स्त्रियो न आसन् तदा बुद्धिमंतः सेवां न कुर्युः स्त्रीनिमित्तं राजसेवां कुर्वे इति व्यासंगेन मनः चं-
चलमर्थैर्यं भवति ६६

यादिस्मरान्नांस्त्रियः नस्युः नासन् नदाहिमवतः हिमालयस्य स्थाने स्थिते स्थिता कामेन स्त्री
शिरः प्रणाममलिनं कुर्वीत कथं भूताः स्त्रियः अब्रुवाये कुरंगशावास्तेषां नयनानीचनयना
नियासांताः कथं भूते हिमवतः स्थाने सिद्धैः अध्यासिताः अधिष्ठिताः कंदरायस्य हरवृषो

सिद्धाध्यासितकंदरे हरवृषस्कंधावगाढदुर्मे गंगाधीत शिलातले हिमव
तः स्थाने स्थिते श्रेयसि

नंदीतेरस्कंदेन अवगाढा अवरुद्धा दुर्मायास्मिन् पुनः गंगाधीता
निशिलातलानि यास्मिन् श्रेयसि पुण्यरूपे अयं भावः प्रशस्तं शब्दं मनीयस्य मनस्वीजनः यस्य प
नस्वीजनः यस्य मनः शब्दं तस्य साधनेतरस्य अनपेक्षायदा मलिनं मनस्तदा मनसः शुद्ध्यर्थं सा
धनांतराणि कर्तव्यानि संप्रति मनोमलिनस्त्रीभिरेव क्रियते अतः स्त्रीणां प्रभाव एव उत्पन्ना

नस्कः तदामनोपिमालिनं नैव भवेत् तदामनस्वीजनः हिमवतः स्थाने गत्वा शिरःप्रक्षाममेव
 किमर्थं मालिनं करिष्यति मालिनतायाः कारणं स्त्रीरेव स्त्रीमदनस्य अस्त्रं यस्यांगं संगच्छति स
 मूर्च्छितो भवति ६७ रे संसार यदि अंतरात्त्वन्मध्ये मदिरेक्षणाः स्त्रियो दुस्तराः नस्कस्तदा भ

कः कुर्वीत शिरःप्रक्षाममालिनं मानं मनस्वीजनो यद्यत्र स्त कुरंगशावन
 यना नस्कः स्मरास्त्रं स्त्रियः ६७ संसारतव निस्तार पदवी नदवीयसी
 अंतरा दुस्तरा नस्कः यदि रे मदिरेक्षणाः ६८ ६९ ६९

वनिस्तार पदवी स्थितिः नदवीयसी दीर्घा नैव ६८ इति श्रीस्त्रीणां परित्यागविधिः श्री
 सीतारामचंद्रार्पणमस्तु ६९ ६९ ६९ ६९ ६९

भोराजन् इह जगत्कश्चिदेव तृष्णां बुराशोः तृष्णासमुद्रस्य अवसानं पारं नहि गतः स्ववपुषि
यौवने च सानुरागेऽनिप्रिये गालिते सति प्रभूतैः पुष्कलैः अर्थैः द्रव्यैः कोवार्थः प्रयोजनं ताव

अथ यौवनप्रशंसा राजन् तृष्णां बुराशोर्नहि जगत्तिगतः कश्चिदेवावसा
नं कोवार्थोर्थैः प्रभूतैः स्ववपुषि गालिते यौवने सानुरागे गच्छामः सद्य याव
द्विकसितकुमुदं दीवरा लोकनानां यावन्नाक्रम्य रूपं श्रद्धितिनजरया लु
प्यते प्रेयसीनाम् ६९

द्विकसितानि नयनान्येव इंदीवराणि तैः आलोकितं द्रष्टुं शी
लं यासां तासां प्रेयसीनां प्रियाणां सम्पत् गृहं प्रति गच्छामः यावन् नजरया तासां रूपमाक्रम्य श्र
द्धितिं शीघ्रं न लुप्यते ६९

आस्मिन्लोके यौवनात्तारुण्यादन्यत्तद्वितीयमनर्थकरं नास्तिकथं भूतं यौवनं रागस्य इच्छा
या एकमगारं गृहं नरकाणां शतानि तेषु महादुःखानि तेषां प्राप्तिः तस्य हेतुः कारणं मोहस्यो
त्पत्तिः तस्या बीजं ज्ञानलक्षणस्य ताराधिपस्य चंद्रस्य जलधरपटलं मेघपटलमाच्छादकं कंदर्पो

रागस्यागारमेकं नरकशतं महादुःखसंप्राप्तिहेतुं मोहस्योत्पत्तिबीजं
जलधरपटलं ज्ञानताराधिपस्य कंदर्पस्यैकमिभं प्रकटितविविधस्य
षट्दोषप्रबंधं लोके स्मिन्नह्यनर्थं निजकुलदहनं यौवनादन्यदस्ति ७०

मदनस्तस्य एकमिभं प्रकटिताविविधानानाप्रकारास्य षट्दोषस्तेषां प्रबंधं रचनानिजं स्वकीयं कुलं
तस्य दहनं दाहकं एवं यौवनं निंद्यमिति ७० छ छ छ छ छ

यः नवेयौवनेतारुण्येप्राप्ते सति विक्रियां विकारं न कलयति न करोति स धन्यः कथं भूतेयौवने शृं
गारा एव द्रुमास्तेषां नीरदे यथा जल प्राप्ते चक्षुः शोभन्ते तथा यौवने न शृंगाराः शोभन्ते प्रचुराः

शृंगार द्रुम नीरदे प्रचुरतः क्रीडारसस्रोतसि प्रद्युम्न प्रिय बांधवे प्रचुर
तामुक्ताफलोदन्वति तन्वीनेत्रचकोरपारणाविधौ सौभाग्यलक्ष्मीनिधौ
धन्यः कोपि न विक्रियां कलयति प्राप्ते नवेयौवने ७१

इति नारसास्तेषां स्रोतसि

सेतौ प्रद्युम्नोपदनस्तस्यापिये बांधवे बंधौ चतुरताल क्षणाभिमुक्ताफलानितेषामुदन्वतिस
मुद्रेतन्वीसंदरस्त्री तस्यानेत्रे एव चकोरौ तयोः पारणांतस्य विधाने सौभाग्यलक्ष्मीनिधौ स्थाप
नापात्रे ७१ इतियौवनप्रशंसा समाप्ता

६५

६५

पुरुषः स्त्रियं प्रत्यक्षं अशुचीनां पुत्रिकां जानन्नपि उत्सुकोऽपि मर्यादो भवति समदो भवति मोदते
च हर्षे प्राप्नोति रमते च इति स्तौति इतीति कथं न स्या अभिधानं गृह्णाति कांते संदरे उत्पल लोच

अथ कामिनी गर्हणाप्रशंसा कांतेत्युत्पललोचनेति विपुलश्रोणीभ
रेत्युत्सुकः पीनोत्तुंगपयोधरोति स्तमुखां भोजेति स्तभूरिति दृष्ट्वा-
माद्यति मोदतेति रमते प्रस्तौति जानन्नपि प्रत्यक्षाशुचिपुत्रिकां स्त्रियं
हो मोहस्य दुश्चोष्टितम् ७२

ने विपुलश्रोणीभरो कटिप्रदेशो यस्याः सा पी
नौ मांसलौ उत्तुंगौ ऊर्ध्वौ पयोधरौ यस्याः सा सुष्ठु मुखं भोजं यस्याः सा एव अभिधानानि गृ
हीत्वा स्तौति अहो इति आश्चर्यमिदं मोहस्य दुश्चोष्टितम् ७२

७३ विषादतिरिच्यते अधिकाभवति ७४ ७५ लोके यंत्राणिसंति तैर्परिणो
द्यादनवशीकरणादिक्रियाः क्रियन्ते अतः स्त्रीयंत्रकेन ब्रह्मणा सृष्टं निर्मितं कथं भूतं सं

श्रुत्वा भवति तापाय हृष्टा चोन्मादवर्द्धिनी स्पृष्टा भवति मोहाय सानाम
दयिता कथम् ७३ तावदेवामृतमयीयावल्लोचनगोचरा चक्षुः पथा
दपगता विषादयतिरिच्यते ७४ नामृतं न विष किं चिदेकां मुक्तानितं विनी
मूसेवापूतलतारक्ता विरक्ता विषवल्लरी ७५ आवर्तः संशयानाम विनयभ
वनं पत्तनं साहसानां दोषाणां सान्निधानं कपटशतमयं क्षेत्रमप्रत्ययानाम्
शयानां पावर्तः परस्त्री स्वभावेन सत्वकृत्स्नोपि सितश्चेत् इतरे संशयं कुर्वेति पुनः दोषा

णांसानिधानं सर्वे दोषास्तत्सन्निधाने भवन्ति अथ त्वयानामशुणानां क्षेत्रं स्वर्ग द्वारस्य विघ्नं
नाशनशीलं नरकाणां यत्पुरं तस्य मुखं सर्वमायानामलीकानां करं दुःस्थापनपात्रं एतादृशं
स्त्रीयंत्रं प्राणिनां मोहपाशो भवति ७६ एषः शशांकः सत्यत्वेन वदनीभूतानैव न च इंद्रावर

स्वर्गद्वारस्य विघ्नं नरकपुरमुखं सर्वमायाकरं दुःस्त्रीयंत्रं केन सृष्टं विषम
मृतमयं प्राणिनां मोहपाशम् ७६ सत्यत्वेन शशांक एष वदनीभूतो न वै दी
वरद्वंद्वलोचनतागतेन कनकैरप्यंगयष्टिः कृता किं त्वं कविभिः प्रतारि
तमनास्तत्वं विजानन्नपि त्वङ्मांसास्थिमयं वपुर्मृगदृशां मंदोजनः सेवते

७७ द्वंद्वेन सत्यत्वेन लोचनतागते कनकैः सुवर्णैरपि सत्यत्वेन अंगयष्टिर्न कृ-

नाकिंतु एवमुक्तप्रकारेण कविभिः उपमादत्तातः प्रतारितमनास्तत्तोजानन् अपि पंदोजनः षष्ठ-
शांत्वकृपांसांस्थिप्रचुरं वपुः सेवने ७७ ७८ यत्तु यस्यान कारणात् पूर्णंदुः तस्य द्युतिः

लीलावतीनां सहजा विलासास्तथैव मूढस्य हृदि स्मरन्ति रागो नलि-
न्याहिनिसर्गसिद्धस्तत्र भ्रममन्येव सुदाषडंघिः ७८ यदेतत् पूर्णंदु-
द्युतिहरदुदाराकृतिवरं सुरवाञ्जनं न च ग्याः किल वसति तत्राधरमधु

नेजः तत्हरतीति द्युतिहरदुदारा आकृतिर्यस्य न त्वरं श्रेष्ठं एवं न च ग्याः सुरवाञ्जनं न च अधरमधु
वसनीति किल श्रूयते नार्ह इदं तावत्साकद्रूपस्य फलं असिन्काले यौवने नाने प्रति कपिते सति च नो
वविरसं विषादिवा मखदं भविष्यति यथा पाकद्रूपस्य फलं पक्का कालोपचितं चेन्न रसवत् नोचे

म.श्रु.

२५

कालानिभ्रमेणतन्ननश्यतिविषमिवभवतितथानतरुण्यामुखमपि ७९ कांतानामनदीकृत्वाउ
भयोः सादृश्यंवर्ण्यते उन्मीलञ्चिवलीरोमावल्यः ताएवतरंगास्तेषांनिलयंस्थानंयस्याःसा
प्रकर्षेणउत्तुंगंउच्चंपीनंमांसलंस्ननद्वयंनदेवउद्यंतचक्रवाकंयस्याःसावक्रामेवांबुजंतेनउ

इदंतावत्पाकद्रुमफलमिवातीतविरसंयतीतेस्मिन्कालेविष
मिवभविष्यत्यस्वरवदम् ७९ उन्मीलञ्चिवलीतरंगानिलयाप्रो
त्तुंगपीनस्ननद्वंद्वेनोद्यतचक्रवाकमिथुनावक्रांबुजोद्रासिनी

द्रासिता शोभायमानाएवंभूताकांताकारधरानदीइयमभितः समंततः पूरः आशयः
अभिप्रायोयस्याः नदीपक्षेआशयः आवर्त्तः हेजनाः यदिभवतांसंसारार्णवयज्जनवेद्यने

श.

२

२५

इच्छानास्ति तर्हि भवद्भिः इयंदूरेण संत्यज्यताम् ८० ८१ ८२ हे सखे अस्मान् योषिन्

कांताकारधरानदीमभिगताभूराशयानेव्यते संसारार्णवपञ्जनं
यदिततो दूरेण संत्यज्यताम् ८० जल्पन्ति सार्द्धं मन्येन पश्यं त्यन्यं सवि
भ्रमाः हृदये चिंतयं त्यन्यं प्रियः कोनाम योषिताम् ८१ मधुनिष्ठनिवा
नियोषिता हृदि हालाहलमेव केवलम् अतएव निपीयते धरो हृद
यं मुष्टिभिरेव ताड्यते ८२ अपसरवै दूरादस्मात्कराक्षविशिरगान
लात्प्रकृतिविषमाद्योषिस्पर्षादिलासफेणाभृतः

सर्पात् दूरादपसरगच्छकथं भूतात् सर्पात् कराक्ष एव विशिरवीराणः तस्य अनलभनि

योऽस्मिन् तस्मात् पुनः कथं भूतान् प्रकृत्या स्वभावेन देहेन वा विषयान् कुरिना इच्छासुनः विलासा
 गवफणा विभर्ति तस्मात्किमित्युच्यते इतरफणिना सर्पेण दृष्टाः औषधैश्चिकित्सितुं शक्यं ते
 चतुश्चरिता भोगग्रस्तं मंत्रिणः हिमिश्चयेन त्यजन्ति अतो दूरादेव अपसर ८३ मकरकेतनेन

इतरफणिना दृष्टाः शक्याश्चिकित्सितुं औषधैश्चतुश्चरिता भोगग्रस्तं त्यजन्ति
 हिमंत्रिणः ८३ विस्तारितं मकरकेतनधीचरेण स्त्रीसंज्ञितं वडिशमत्रभवांबु
 राशौ येनाचिरात्तदधरापिषलोलमर्त्यमत्स्थान् विकृत्य पचर्नात्यनुरागवद्दौ ८४

मदनेन धीचरेण कैवर्त्तकेण अत्र भवांबुराशौ भवसमुद्रं स्त्रीसंज्ञितं वडिशं जालं विस्तारितं य
 सृतं किमर्थं येन वडिशेन अचिरात्सणान्नस्याः स्थियः अधरावभापिपंतस्मिल्लाः सनृणा येम
 र्त्यमत्स्थाः तान् विकृत्य अनुरागः प्रीतिः स एव वद्विः नस्मिन् पचति ८४

८५ तच्चक्षुषातस्याः चक्षुषाअहिनाअहंनदश्यः वरंश्चेष्टमुत्तमंकथंभूतेनविशेषेणआ-
दीर्घेणचलेनचंचलेनवक्त्रगतिनातेजसिनाभोगिनाभोगोनायफणाविद्यतेयस्यचक्षुषः

कामिनीकायकांतारेकुचपर्वतदुर्गमे मासंचरमनःपांथनन्नास्तेस्म
रतस्करः ८५ व्यादीर्घेणचलेनवक्त्रगतिनातेजसिनाभोगिनानीलाञ्ज
द्युतिनाहिनावरमहदश्यांनतच्चक्षुषा दप्तासातिचिकित्सकादिशिदि
शिप्रायेणधर्मार्थिनोमुग्धाक्षीक्षणावीक्षितस्यनहिमेवैद्योन्चाप्यौषधम् ८६

नानाभोगाभवंनिवीलमञ्जवन् द्युतिर्यस्यतेनइनरेणआहिनादष्टाः दिशिदिशिप्रायशोधर्म-
ार्थिनः चिकित्सकाः सन्तिपरंतुमुग्धाक्षीतस्याः ईक्षणावीक्षितस्यमेवैद्योनास्तिऔषधमपिनास्ति

८६

भ. श्रु.
२७

इह लोके मधुरगीतं कर्णयोर्विषयः एतन्मृत्युं च क्षणो विषयः अयं रसः रसनायाः विषयः अ
सौपरिमलः स्फुरति घ्राणस्य विषयः एष स्तनानां स्पर्शः स्पर्शस्य विषयः इति पंचेन्द्रियाणां पंच

इह हि मधुरगीतं नृत्यमेतदसौ यं स्फुरति परिमलोसौ स्पर्श एष स्तनानाम् इति
हतपरमार्थैरिन्द्रियैर्भ्राम्यमाणो ह्यहितकरणादक्षैः पंचभिर्वंचितोसि ८७ न
गम्यो मंत्राणां न च भवति भौषज्यविषयो न चापि प्रध्वंसं व्रजति विविधैः शांतिक
शतैः च विषयाः हे जनत्वमेभिः पंचभिरिन्द्रियैः भ्राम्यमाणः सन् वंचितोसि कथं भूतैरि
न्द्रियैः हतः नाशितः परमार्थोयैः पुनः अहितं नरकादिकं तस्य करणोदक्षैः ८७ अयं स्मरः म
दनः अपस्मारो वर्तते अपस्मारविचारणार्थमुपायाः संति ते कर्तव्याः इति चेत्तर्हि अयं तथा

श.
२

२७

तएव धन्याः येषां मनः चपलानि आयतनानि विस्तीर्णानि लोचनानि यासां तासां आकृतिं रूपं दृष्ट्वा वि-
कृतिं न एति कथं भूतानां तारुण्यं रूपं धनोपयोधरौ यासां पुनः क्षामोदरोपरिलसंत्यः शो-
भायमाना विवलयो यामाम् ९२ हे बाले लयालीलया मुकुलितमस्य हं यथा स्यात्तथा अमी सुंदराः

अथ स विरक्तप्रशंसा धन्यास्तएवतरलायतनलोचनानां तारुण्यं रूपं धनोपयोध-
राणाम् क्षामोदरोपरिलसन्निवलीलनानां दृष्ट्वा कृतिं विकृतिमिति मनोजयेषाम्
९२ बाले लीला मुकुलितममी सुंदरा दृष्ट्वा पाताः किं सिध्यंते विरमचिरमव्यर्थ एषश्च म-
स्ते संप्रत्यन्ये वयमुपरतबाल्यमास्थां वृत्तांते क्षीणो मोहस्तृणमिव जगज्जालमालोक-
यामः ९३ दृष्ट्वा पाताः किं किमर्थं सिध्यंते त्यज्यंते संप्रति अधुना ते तव एषः श्रमः व्यर्थः निरर्थकः
किमिति वयमन्ये पूर्वैनमवामः इदानीमस्माकं बाल्यमुपरतं अज्ञानं गतम्वृत्तांते आस्था उत्पन्ना मोहः क्षीणः
इदं जगज्जालं तृणमिव आलोकयामः अनो विरम विरामं प्राप्नुहि ९३ ६९

भा.श्रु.
२९

इयं बालायां प्रति अन्नवरतं सविकलंचक्षः क्षिपति त्यजति अनया किमभिप्रेतं मनसि किमिच्छ-
ति न जाने कथं भूतंचक्षः इंदीवरं नीलौत्पलं तस्य प्रभाकां निस्सांचोरयति तदस्माकं मोहो गतः स्मर
एव शबरः कैवर्त्तकः तस्य बाणानां व्यतिकरेण अतिशयेन प्रेषितेन याज्वलज्वालास्ताः शांताः तदपि ए
वं सति इयं वराकीमूर्खानां विरमति विरामं न प्राप्नोति ९४ शक्रभ्रंसद्वयग्रहं सविभ्रमाः सविलासायुवत

इयं बालायां प्रत्यन्नवरतमिंदीवरदलप्रभाचोरंचक्षः क्षिपति किमभिप्रेतं मनया-
गतो मोहोस्माकं स्मरशबरबाणव्यतिकरज्वलज्वालाः शांतास्तदपि न वराकीवि
रमति ९४ शक्रभ्रंसद्वयसविभ्रमायुवतयः श्वेतातपत्रोज्ज्वलालक्ष्मीरित्यनुभूयते-
स्थिरमिव स्फीते शक्रभेकर्मणि यस्तत्तत्तद्वदुज्ज्वलालक्ष्मीः इति स्फीते पु
ष्कले शक्रभेकर्मणि सति स्थिरमिव अनुभूयते तदेव विच्छिन्ने जाते सति नितरामत्यंतमनंगस्थमद

श.
२

२९

नस्य कलहेन यात्री डातस्यां भुदत्तं तु कं गच्छति मुक्ताजालं झटिति शीघ्रं भ्रश्यत् दिशः भ्रश्य
 दैकैकं चतुर्दिशाः प्रयाति तद्दृष्ट्वा दृश्यतां पश्यतां ९५ सदा योगाभ्यासस्य व्यसनं न वशयोः आ-
 त्मा च मनश्च आत्ममनसी आविच्छिन्ना मैत्री स्फुरति वर्तते एवं भूतस्थयामिनः इन्द्रियाभिग्रहकर्तुस्त

विच्छिन्नोति तस्मान्गकलहं यात्री डातस्यां भुदत्तं तु कं मुक्ताजालं विप्रयाति झटिति
 भ्रश्यत् दिशो दृश्यतां ९५ सदा योगाभ्यासस्य व्यसनं न वशयोः आत्ममनसो रविच्छिन्ना
 मैत्री स्फुरति यमिनस्तस्य किमुतैः प्रियाणामालापैरधरमधुभिर्वक्त्रविधुभिः

सनिष्ठा सामोदैः सकुचकलशान्श्लेषकरतैः स्थितैः किमु किं प्रयोजनं तैः कैः प्रियाणा
 मालापैः अधरमधुभिः वक्त्रानुविधुभिः निष्काशितैः निष्वासैः सह आमोदैः गंधैः कुचकलशा
 नामाश्लेषैः आलिंगनैः सह स्फुरतैः इत्यादिभिः किं प्रयोजनम् ९६

भ. श्रु.
३०

१७ यदास्माकं स्मरतिमिरे अंधकारे संचारेण जनितमज्ञानमासीत् तदा सर्वमिदमशेषं जगन्नारी
मयं नारी प्रचुरमभूत् इदानीमधुना अस्माकमतिशयेन पदुविवेक एव अंजनं तेन युक्ता दृष्टिर्बोधाय

किं कंदर्पकरं कदर्थयसि किं कोदंडं झंकारितैरेरेको किल कोमलं कलरपं किं त्वं
वृथा च लंगसे सुगंधस्निग्धविदग्धसुगंधमधुरेल्लैलिकपक्षैरलं येन श्रुतिचंद्र
डचरणध्यानामृतं वर्तते १७ यदासीदज्ञानं स्मरतिमिरसंचारजनितं तदा सर्वं ना
रीमयमिदमशेषं जगदभूत् इदानीमस्माकं पदुतरविवेकांजनदृशां समीभूता
दृष्टिस्त्रिभुवनमपि ब्रह्ममनुते १८ वैराग्ये संचरत्येको नीतौ भ्रममतिचापरः श्रु
गारे रमते कश्चिद्भूविभेदाः परस्परं १९ स्माकंदृष्टिः समीभूता समतां प्राप्ता त्रिभुवनमपि ब्र

ह्ममनुते मानयति इति स्तनरां विरक्तः स्वविरक्तप्रशंसा १८ १९ ६ ७ ६

श.
२.

३०

यस्य यत् रुचिरं नास्ति तत्र मनोऽपि सुधांशौ अस्य स्पृहान भवति अत्र दृष्टान्तः चंद्रस्तु सर्वेषां प्रिय
करः रमणीयः तस्मिन् सूर्यविकाशिन्याः सरोजिन्याः मनसाः कामः प्रीतिर्नैव भवति एवं यस्य यत्र
प्रीतिस्तस्य तत् रुचिकरम् अतो नीतिः शृंगारश्च वैराग्यं च उक्तं एतेषु यत्र यस्य प्रीतिस्तो न तद् द्रष्टव्यं इ
दं शृंगारशतकं भर्तृहरिणा कृतं तत् कामबुध्यानकृतं आदावेव आरंभे समस्तभावेः खलु बंधनं

यद्यस्य नास्ति रुचिरं तत्रास्य स्पृहान भोग्येऽपि रमणीयेऽपि सुधांशौ न मनः
कामः सरोजिन्याः १०० इति श्रीभर्तृहरिकृतशृंगारशतकं संपूर्णम् ६

स्थिय इत्युक्तम् मध्येऽपि दुःखैकहेतुर्न हि कश्चिदास्ति इत्यादीनि वचनानि स्थले स्थले स्थितानि
तासां कामिनीनां प्रशंसाकामिभिः कियते सा लिखिता प्राप्ते सर्वे विवेकदृष्ट्या निन्दितम् १०० ६

॥ ६ ॥ इति श्रीभर्तृहरिणा विरचितटीकायां शृंगारशतकं समाप्तं ॥ ६ ॥

इति भर्तृहरि चरित्तरीक शृंगारशतकसः०